

1523

Desinència *-és* de la persona 3 de l'imperfet de subjuntiu de verbs de la 2a conjugació (*vengués* o *batés*)

(ALDC, IX, 2148. Ell *vengués* o *batés* [ImS 3])

La distribució de la desinència *-és* de la persona 3 de l'imperfet de subjuntiu de verbs de la segona conjugació, com *vendre* o *batre*, és molt semblant a la de la persona 1, (*jo*) *vengués* o *batés*, amb uns canvis també semblants (veg. mapa 1521).

El resultat primer de *VENDISSET o *BATTISSET va ser *venés* 3, 9, 83, 84, 108 (*vendés* 7, per influx oc.), convertit en *vengués*, de gran difusió, o *batés* (var. *batigués* 86, 98, 101, 129, 135, 140, 141, 145, 147, 151, *batgués* 104); després, *venesse* 87, 93, 94 (var. *vendesse* 100), *venguessa*, amb *-el/-a* anàloga del present de subjuntiu. L'alg. *venguessi*

85 presenta sincretisme amb la persona 1, com passa amb *vengués* i amb *venguís* 99, amb canvi de conjugació.

La innovació valenciana *-era* ve representada per *venera* 160, 162, 169, *venguera/venguere*, força estesos, i per *batera*, més estès que *bateguera* 148 (*bateguere* 150, *batguere* 152).

Són formes normatives *vengués* (model *ofengués*), *batés* (model *perdés*), des del DOrt, 1917; *venguera*, *batera*, des de la GIEC, 2016 (pàg. 316 i 277 respectivament), que també inclou *venés* (bal.) entre "Altres variants".

